

formparti, ikke ville være Paradehæste, men at de ville være Forslag, som kunne vinde Bifald her i Folketinget og ikke alene her i Folketinget, men ogsaa i Landstinget. Jeg er overbevist om, at det er Partiets Ønske at udføre noget til Gavn for vort Samfund, og at det ikke gaar ud fra, at det skal være Opgaven at stille store Forslag frem, som man ikke ventede at faa gennemførte. Tværtimod jeg tror, Partiet vil lægge al sin Arbejdskraft ind paa virkelig at udføre en Gerning til Nytte for vort Samfund.

J. Sage: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Sage), der udtalte, at man ikke burde se for lyst paa den foreliggende Finansloov og den finansielle Stilling i Almindelighed. Jeg maa fastholde, at det er berettiget at udtale, at mange økonomiske Næringer, og deriblandt Agerbruget, befinde sig under trykkende Omstændigheder, det ærede Medlem har fuldkommen Ret i, at der vil blive stillet Krav paa mange Maader, som ville gøre det nødvendigt at se sig flere Gange om efter de Indtægter, der skulle benyttes dertil. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret i, at man i hvert Fald ikke sikkert bør regne paa at faa Skatten op paa 10 Kr. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men blot udtale som min personlige Mening, at det er en Uret at forhøje Skatten til 10 Kr., saa længe Alkoholen i Brændevin og Vin ikke er højere beskattet, end den er. Det Spørgsmaal, jeg imidlertid vil tillade mig at fremdrage, og som jeg ogsaa tror har Forbindelse med den finansielle Stilling, er Spørgsmaalet over for Kommunerne og deres Byrder. Jeg har stemt for og jeg billiger fuldstændig den Betragtning, der har ligget til Grund for det ærede Medlem for Bræstø Amts 6te Valgkreds (Bojsens) Forslag om, at det var nødvendigt under saa trykkende Tider som dem, vi leve under, at Staten saa vel hen til ikke at lægge flere Byrder over paa de faste Ejendomme særlig paa Jordbruget, men tværtimod maatte se at gøre Alvor af at indløse nogle af sine Løfter med Hensyn til Vættelser i saa Henseende. Jeg er saa fuldstændig uenig og har tilladt mig at udtale det ved mange Lejligheder, med Agravnerne i deres store Fordringer, i deres, om jeg saa maa sige, utopiske For-

langender, baade naar de ville have Statsgaranti for alle Ejendomme og ville have alle Skatter paa faste Ejendomme affkrevne. Men naar man vil bekæmpe et Parti, som stiller uberettigede Fordringer, maa man være forsigtig og ikke bekæmpe dem, hvor de have Ret, og de have Ret — og jeg tror, det er erkendt fra alle Sider — i, at Byrderne for Kommunerne ere voksende uforholdsmæssig, og at de ikke i Længden kunne vedblive at bære disse Byrder og gaa frem i Udførelsen af de Opgaver, man har paalagt dem, uden at der paa forfælske Maader trædes til fra Statens Side. De Spørgsmaal, der i Fjor bleve behandlede vidtløftig, vare Spørgsmaalene om interkommunal Beskatning og om den ny Bygningskyld. Uden at komme nærmere ind paa disse Lovforslag, tror jeg dog, man fra alle Sider maa erkende, at det var særdeles vanskelige Love at faa gennemførte, og at man i det hele taget var ført temmelig fast med disse. Jeg ser ikke, at det vil være muligt at naa Maalet, naar man ikke vil gaa over til en virkelig Burdering af de faste Ejendomme, som ikke høre til Jordbruget og andre Erhverv, som give Indtægt i en Kommune; man maa gaa til en Værdiansættelse, en Takstation af alt, som ikke netop er Agerbrug, thi dette har jo faaet sin egen Værdiansættelse gennem Hartkornet. Det vækker med Rette Bitterhed, at det ikke er muligt at faa løst disse Spørgsmaal, men at man fra Aar til Aar bliver nødt til at udskyde dem, skønt der er Kommuner, hvor det er en strigende Uretfærdighed, at Hartkornet maa bære alle Udgifter til Fattig- og Skolevæsenet, mens der saa godt som intet hdes fra Industriens Side, som netop fremkalder de største Fattig- og Skoleudgifter m. m. Dette Spørgsmaal forekommer det mig, at man maatte se paa en eller anden Maade at faa løst, og jeg ser ikke, der kan være nogen virkelig uoverkommelig Vanskelighed ved at gaa frem paa samme Maade som i Sverige, ved at komme til en Burdering, Takstation af alle disse Erhvervskilder, som selvfølgelig maa gøres om med visse Aars Mellemrum, og saa beskattede dem paa samme Maade som Hartkornet. Høsten i Aar har jo været taalelig men hvorledes vil det se ud, dersom vi faa en eller flere slette Høste; vil det saa være muligt for Landkommunerne at bære de Byr-